

3. Deklaracja za grudzień danego roku stanowi jednocześnie rozliczenie podatku należnego za ten rok, chyba że właściwy urząd skarbowy wyda decyzję, w której określi podatek w innej wysokości.

4. Deklaracja za ostatni miesiąc urzędowania gry bingo fantowe i loterii fantowej stanowi jednocześnie ostateczne rozliczenie podatku od gier, chyba że właściwy urząd skarbowy wyda decyzję, w której określi podatek w innej wysokości.

§ 3. Podatnicy urządzający loterię fantową lub grę bingo fantowe zobowiązani są do przedstawienia właściwemu urzędowi skarbowemu rozliczenia wyniku finansowego urządzanych gier w terminie 30 dni od dnia zakończenia gry, określonego w zezwoleniu.

§ 4. Przepisy § 1 i § 2 ust. 1 nie dotyczą podatników urządzających grę bingo pieniężne.

§ 5. 1. Podmiot gospodarczy będący płatnikiem podatku od gier w rozumieniu art. 14 ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 68, poz. 341) zobowiązany jest do prowadzenia rejestru podatku od gier, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr powinien być założony odrębnie dla każdej ze spółek nabywających kartony do gry bingo pieniężne.

3. Rejestr zawiera następujące rubryki:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) datę pobrania podatku,
- 3) wysokość pobranej kwoty podatku,
- 4) liczbę i rodzaj sprzedanych kartonów,
- 5) podpisy upoważnionych przedstawicieli podatnika i płatnika,

6) datę przekazania pobranej kwoty podatku na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

§ 6. Płatnik obowiązany jest ponadto:

- 1) sporządzać roczne rozliczenie pobranych kwot podatku i przedstawiać właściwemu urzędowi skarbowemu do dnia 1 marca następnego roku sprawozdanie zawierające sumy wpłat podatku od gier pobranych od spółek urządzających grę bingo pieniężne,
- 2) przechowywać prowadzone rejestry oraz dowody przekazania przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym rejestr zamknięto.

§ 7. 1. Kwoty nie zapłaconego podatku od gier, należne za okres od dnia 10 grudnia 1992 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podatnicy wpłacają w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. W terminie określonym w ust. 1 podatnicy składają deklaracje i rozliczenia, o których mowa w § 2.

§ 8. Tracą moc § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 lipca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatków, terminów i trybu płatności oraz trybu sporządzania i przedstawiania organom podatkowym rozliczeń (deklaracji) podatkowych przez jednostki gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 24, poz. 171 i Nr 36, poz. 240, z 1984 r. Nr 20, poz. 94, z 1988 r. Nr 2, poz. 5 i z 1990 r. Nr 60, poz. 350).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

4

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia środków zaliczanych do środków własnych, sposobu wyliczenia i wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla każdego rodzaju ubezpieczeń oraz dla działalności reasekuracyjnej.

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 1990 r. w sprawie określenia środków zaliczanych do środków własnych, sposobu wyliczenia i wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla każdego rodzaju ubezpieczeń oraz dla działalności reasekuracyjnej (Dz. U. Nr 89, poz. 525) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do środków własnych stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności ubezpieczyciela, z zastrzeżeniem § 2, zalicza się ujęte w bilansie aktywa po wyłączeniu środków przeznaczonych na pokrycie bieżących i przyszłych zobowiązań oraz wszelkich aktywów stanowiących wartości niematerialne i prawne.”

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) fundusze i rezerwy, które nie są przeznaczone na pokrycie bieżących i przyszłych zobowiązań,”

2) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) środki w wysokości 50% nie wpłaconych dopłat, których towarzystwo może zażądać od ubezpieczonych na podstawie statutu; wysokość tych środków nie może przekroczyć 50% obliczonego marginesu wypłacalności ani 50% środków, o których mowa w pkt 1.”,

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Ubezpieczyciel jest obowiązany posiadać środki własne stanowiące pokrycie marginesu wypłacalności nie niższe niż minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego określona w rozdziale 3.”,

4) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Jeżeli ubezpieczyciel prowadzi działalność w kilku rodzajach ubezpieczeń na życie wymagających obliczenia marginesu wypłacalności według różnych metod, to margines wypłacalności ubezpieczyciela jest sumą marginesów wypłacalności wyliczonych zgodnie z § 4 i 5 dla poszczególnych rodzajów ubezpieczeń.”,

5) w § 7:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dla działu I: 20 miliardów złotych,

2) dla działu II:

a) 7,5 miliarda złotych dla każdej z grup: 1—8, 16 i 18,

b) 5 miliardów złotych dla każdej z grup: 9 i 17,

c) 10 miliardów złotych dla każdej z grup: 10—13 i 15,

d) 10 miliardów złotych dla grupy 14, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli udział składki z tytułu ubezpieczeń ryzyk grupy 14 przekroczy 4% rocznej składki ubezpieczyciela lub wysokość składki z tytułu ubezpieczeń ryzyk tej grupy przekroczy w każdym z trzech ostatnich lat obrotowych 62,5 miliarda złotych, minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego wynosi 35 miliardów złotych.”,

6) w § 8:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dla działu I: 15 miliardów złotych,

2) dla działu II:

a) 5,6 miliarda złotych dla każdej z grup: 1—8, 16 i 18,

b) 3,75 miliarda złotych dla każdej z grup: 9 i 17,

c) 7,5 miliarda złotych dla każdej z grup: 10—13 i 15,

d) 7,5 miliarda złotych dla grupy 14, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli udział składki z tytułu ubezpieczeń ryzyk grupy 14 przekroczy 4% rocznej składki ubezpieczyciela lub wysokość składki z tytułu ubezpieczeń ryzyk tej grupy przekroczy w każdym z trzech ostatnich lat obrotowych 62,5 miliarda złotych, minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego wynosi 26,25 miliarda złotych.”,

7) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. 1. Przepisów § 8 nie stosuje się do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, uznanych za małe na podstawie art. 27 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, prowadzących działalność w dziale ubezpieczeń na życie, jeżeli:

1) statut towarzystwa przewiduje możliwość pobrania dodatkowych składek lub redukcję świadczeń,

2) roczna składka przynajmniej za jeden rok w ciągu trzech kolejnych lat nie przekroczy 12,5 miliarda złotych.

2. Jeżeli w przypadku towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, o których mowa w ust. 1, roczne składki w każdym z trzech kolejnych lat przekroczą kwotę 12,5 miliarda złotych, towarzystwa te są obowiązane zgromadzić w końcu kolejnego czwartego roku środki własne przewyższające minimalny kapitał gwarancyjny według następujących zasad:

wysokość składki w ostatnim roku	minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego
większa niż 12,5 mld zł	2,5 mld zł
większa niż 25 mld zł	5,0 mld zł
większa niż 37,5 mld zł	7,5 mld zł
większa niż 50 mld zł	10 mld zł
większa niż 62,5 mld zł	12,5 mld zł
większa niż 75 mld zł	15 mld zł

3. Przepisów § 8 nie stosuje się do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, uznanych za małe na podstawie art. 27 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, prowadzących działalność w dziale pozostałych ubezpieczeń majątkowych i osobowych, jeżeli spełniają następujące warunki:

1) statut towarzystwa przewiduje możliwość pobrania dodatkowych składek lub redukcję świadczeń,

2) towarzystwo nie prowadzi ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej — poza przypadkiem, gdy takie ubezpieczenie jest związane z głównym ryzykiem i jest pokryte przez umowę dotyczącą głównego ryzyka, oraz nie prowadzi ubezpieczeń w grupach 14, 15 i 16 określonych w załączniku do ustawy,

3) roczna składka nie przekracza 25 miliardów złotych,

4) przynajmniej 75% składek pochodzi od członków uprawnionych do głosowania na walnym zgromadzeniu.

§ 10. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego ubezpieczyciela, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie kilku grup ubezpieczeń, jest równa najwyższemu z minimalnych kapitałów gwarancyjnych określonych dla tych grup.”,

- 8) w załączniku nr 1:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) Składnik S1 stanowi iloczyn 4-procentowej części rezerwy matematycznej ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej w ujęciu brutto (A) przez nie mniejszy niż 85% współczynnik (B) określający stosunek procentowy rezerwy matematycznej w ujęciu na udziale własnym (po potrąceniu udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy) do rezerwy matematycznej w ujęciu brutto w ostatnim roku obrotowym;
- A — rezerwa matematyczna w ujęciu brutto;
- B — stosunek procentowy rezerwy matematycznej w ujęciu na udziale własnym ubezpieczyciela (po potrąceniu udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy) do rezerwy matematycznej w ujęciu brutto w ostatnim roku obrotowym.
- Jeśli $B < 85\%$, to $S1 = 4\% \times A \times 85\%$,
 Jeśli $B \geq 85\%$, to $S1 = 4\% \times A \times B$.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przez określenie «wielkość ryzyka ubezpieczyciela w ujęciu brutto» rozumie się różnicę pomiędzy ubezpieczoną sumą na wypadek śmierci a sumą rezerwy matematycznej dla głównego ryzyka w ujęciu brutto.”
- 9) w załączniku nr 2:
- a) w ust. 1 wyrazy „matematyczna rezerwa składek” zastępuje się wyrazami „rezerwa matematyczna”, użytymi w odpowiednich przypadkach,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przez określenie «wielkość ryzyka ubezpieczyciela w ujęciu brutto» rozumie się różnicę pomiędzy ubezpieczoną sumą na wypadek śmierci a sumą rezerwy matematycznej dla głównego ryzyka w ujęciu brutto.”
- 10) załącznik nr 3 otrzymuje brzmienie:
- „1. W dziale pozostałych ubezpieczeń majątkowych i osobowych margines wypłacalności (MW) stanowi większą z dwóch kwot ustalonych według poniższych zasad na bazie składek (MW1) bądź na bazie przeciętnej rocznej kwoty odszkodowań (MW2) z ostatnich 3 lub 7 lat; okres siedmioletni stosuje się, gdy co najmniej 50% składek w ostatnim roku obrotowym przypada na ryzyka burzy, gradu, mrozu lub ubezpieczenia kredytu:
- $MW = MW1$, gdy $MW1 \geq MW2$,
 $MW = MW2$, gdy $MW1 < MW2$.
2. Wysokość marginesu wypłacalności na bazie składek (MW1) ustala się w następujący sposób: od części zbioru składek z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej w ujęciu brutto (G) do wysokości 250 miliardów złotych oblicza się 18%, a od nadwyżki przekraczającej 250 miliardów oblicza się 16% i wyniki sumuje się; otrzymaną sumę mnoży się przez nie mniejszy niż 50% współczynnik reasekuracyjny (H).
- Jeśli $G \leq 250.000.000.000$ zł, to
 $MW1 = 18\% \times G \times 50\%$, gdy $H < 50\%$,
 $MW1 = 18\% \times G \times H$, gdy $H \geq 50\%$.
- Jeśli $G > 250.000.000.000$ zł, to
 $MW1 = [18\% \times 250.000.000.000 + 16\% \times (G - 250.000.000.000)] \times 50\%$, gdy $H < 50\%$,
 $MW1 = [18\% \times 250.000.000.000 + 16\% \times (G - 250.000.000.000)] \times H$, gdy $H \geq 50\%$.
3. Wysokość marginesu wypłacalności na bazie przeciętnej rocznej sumy odszkodowań (MW2) ustala się w sposób następujący: do łącznej sumy odszkodowań z ubezpieczeń bezpośrednich i z reasekuracji czynnej, zmniejszonej o otrzymane zwroty, regresy i odzyski, wypłaconych w całym rozpatrywanym okresie (7 albo 3 lata zgodnie z ust. 1) w ujęciu brutto, dodaje się kwotę rezerwy na nie wypłacone odszkodowania według stanu na koniec rozpatrywanego okresu i odejmuje się kwotę rezerwy na nie wypłacone odszkodowania, występującej na początku rozpatrywanego okresu.
- Otrzymany wynik, podzielony przez długość rozpatrywanego okresu (7 albo 3 lata), określa przeciętną sumę odszkodowań (J), od której części do wysokości 175 miliardów złotych oblicza się 26% i od części przekraczającej 175 miliardów złotych oblicza się 23% i wyniki sumuje się, a otrzymaną sumę mnoży się przez nie mniejszy niż 50% współczynnik reasekuracyjny (H).
- Jeśli $J \leq 175.000.000.000$ zł, to
 $MW2 = 26\% \times J \times 50\%$, gdy $H < 50\%$,
 $MW2 = 26\% \times J \times H$, gdy $H \geq 50\%$.
- Jeśli $J > 175.000.000.000$ zł, to
 $MW2 = [26\% \times 175.000.000.000 + 23\% \times (J - 175.000.000.000)] \times 50\%$, gdy $H < 50\%$,
 $MW2 = [26\% \times 175.000.000.000 + 23\% \times (J - 175.000.000.000)] \times H$, gdy $H \geq 50\%$.
4. Przez określenie «zbiór składek» rozumie się łączną sumę przypisanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy składek z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej po uwzględnieniu wszelkich dodatków i uzupełnień i po skorygowaniu o wszelkie storna, rabaty, upusty i bonifikaty. Jeżeli ubezpieczyciel działa krócej niż rok, «zbiór składek» uzyskuje się przez skorygowanie uzyskanego wyniku do pełnego roku przez podzielenie go przez ułamek wyrażający, jaką część roku działa ubezpieczyciel. Przez określenie «współczynnik reasekuracyjny» rozumie się stosunek procentowy łącznej sumy odszkodowań wypłaconych w roku obrotowym — po potrąceniu wszelkich zwrotów, regresów i odzysków — zwiększonej o kwotę rezerwy na nie wypłacone odszkodowania na koniec roku obrotowego i zmniejszonej o kwotę rezerwy na nie wypłacone odszkodowania na początek roku — całość w ujęciu na udział własny ubezpieczyciela (po potrąceniu udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy) do sumy — w ujęciu brutto — odszkodowań wypłaconych w roku obrotowym, skorygowanej o przyrost (+) lub zmniejszenie (–) rezerwy na nie wypłacone odszkodowania.”

§ 2. Ubezpieczyciele, którzy otrzymali zezwolenie na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i nie posiadają dostatecznych środków własnych stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności określonych niniejszym rozporządzeniem, obowiązani są przedstawić organowi nadzoru w ciągu 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia plan podniesienia do dnia 31 grudnia 1993 r.

środków własnych stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności do wysokości określonej niniejszym rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

5

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 grudnia 1992 r.

w sprawie trybu postępowania w sprawach stwierdzania prawa wykonywania zawodu aptekarza oraz prowadzenia rejestrów aptekarzy i aptek.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. Nr 41, poz. 179 i z 1991 r. Nr 105, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „zaświadczenie” — zaświadczenie o prawie samodzielnego wykonywania zawodu aptekarza,
- 2) „okręgowa rada” — okręgową radę aptekarską, właściwą ze względu na miejsce wykonywania zawodu.

§ 2. Postępowanie w sprawie stwierdzania prawa wykonywania zawodu aptekarza prowadzi okręgowa rada, na której obszarze działania osoba zainteresowana zamierza wykonywać zawód aptekarza.

§ 3. 1. Postępowanie w sprawie stwierdzania prawa wykonywania zawodu wszczyna się na pisemny wniosek osoby zainteresowanej. Do wniosku należy załączyć:

- 1) kwestionariusz zgłoszeniowy,
- 2) dokumenty stwierdzające posiadanie wymaganych kwalifikacji zawodowych,
- 3) oświadczenie o posiadaniu obywatelstwa,
- 4) zaświadczenie o odbyciu rocznej praktyki w aptece.

2. Jeżeli dokument dotyczący posiadania wymaganych kwalifikacji zawodowych został wydany przez zagraniczną jednostkę organizacyjną, należy ponadto przedstawić uwierzytelnione tłumaczenie na język polski dokumentu traktowanego równorzędnie z dyplomem polskiej szkoły wyższej lub dowód przeprowadzenia nostryfikacji tego dokumentu.

§ 4. Uchwała okręgowej rady o stwierdzeniu prawa wykonywania zawodu jest podstawą do wydania odpowiedniego zaświadczenia ważnego na terenie całego kraju.

§ 5. Zaświadczenie powinno zawierać:

- 1) nazwę okręgowej rady wydającej zaświadczenie,
- 2) numer kolejny,

- 3) imię i nazwisko aptekarza oraz datę i miejsce jego urodzenia,
- 4) numer, datę wydania dyplomu magistra farmacji oraz nazwę uczelni, która ten dyplom wydała,
- 5) podstawę prawną zaświadczenia,
- 6) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
- 7) podpis prezesa okręgowej rady,
- 8) pieczęć urzędową.

§ 6. 1. Okręgowa rada dokonuje w zaświadczeniu wpisów uzupełniających oraz adnotacji urzędowych dotyczących wykonywania zawodu.

2. Wpisy uzupełniające w zaświadczeniu dotyczą:

- 1) przeniesienia się aptekarza na obszar działania innej okręgowej izby aptekarskiej,
- 2) zmiany nazwiska.

3. Adnotacje urzędowe w zaświadczeniu dotyczą:

- 1) wydania duplikatu zaświadczenia,
- 2) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu,
- 3) zaprzestania wykonywania zawodu na czas nieokreślony.

§ 7. 1. Aptekarz jest obowiązany bezzwłocznie zawiadomić okręgową radę o:

- 1) przeniesieniu się na obszar innego województwa lub innej okręgowej izby aptekarskiej,
- 2) zmianie adresu zamieszkania,
- 3) zmianie miejsca wykonywania zawodu.

2. W przypadku przeniesienia się aptekarza na obszar działania innej okręgowej izby aptekarskiej, okręgowa rada tej izby:

- 1) dokonuje odpowiedniego wpisu uzupełniającego w zaświadczeniu o prawie wykonywania zawodu,
- 2) zawiadamia o dokonaniu tego wpisu okręgową radę aptekarską, na której obszarze uprzednio aptekarz wykonywał zawód.